

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan sveder, isinši nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za ostanila plačuje se od štiritopne petil-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Protimadžarske demonstracije v Oseku.

Madžari na vso moč delujejo, da bi proti jasnim besedam nagodbe naredili madjarščini pot v trojedno kraljevino. Pri železnicah na Hrvatskem nastavljajo se izključno madžarski uradniki in uraduje se v madjarščini. Dogodili so se že slučajji, da na hrvatskih kolodvorih nisi mogel dobiti skoraj voznega lista, ako nisi znal madžarski. Dobro je še v spominu, kako žalostne posledice je to imelo, da so se proti določilom nagodbe bili napravili madžarski napisi na zagrebškem finančnem ravnateljstvu.

Sedaj so našli neko drugo sredstvo, da bi razširjevali madjarizem po Hrvatskem. To je madžarsko gledališče. Poskusilo se je najprej v Oseku in če bi se bilo obneslo, bi se pač bile madžarske gledališke predstave prirejale tudi drugod. Vse to ima le namen madjarščini pridobiti, rekli bi, nekako domovinsko pravico na Hrvatskem. Hrvatska spada po mnenju Madžarov mej dežele krone sv. Štefana in zaradi tega tudi Hrvatska mora polagoma postati madžarska.

Prihod madžarske gledališke družbe je hudo razburil mestno prebivalstvo. To je tudi umljivo, kajti znano je, da to ni kako navadno gostovanje, temveč je vse bilo iz političnih namenov prirejano in dobro premišljeno. Prebivalstvo hrvatsko pa ni mislilo, mirno sprejeti tega udarca v obraz in je priredilo veliko demonstracijo že prvi dan. Mestni župan je precej spoznal, da utegne priti do prelivanja krvi, ako se bode tako žalil Hrvatki narodni čut. Prepovedal je torej daljše predstave. Tu je pa na višje, menda banovo povelje, veliki župan Pejačević dovolil nadaljevanje predstav. Postopanje Pejačevićevo, oziroma tistih, ki so mu dali nalog, se ne da opravičevati. Pomisliti bi morali, da so plačani s hrvatskim denarjem in je torej njih dolžnost, da se ozirajo na čutstva hrvatskega naroda. V resnici se pa zmatrajo le za madžarske apostole na Hrvatskem.

Veliki župan je vsekako hotel, da se nadaljuje s predstavami in je zatorej poklical stotnijo vojakov in pa vse orožništvo, da razženo demonstrante, ko bi se demonstracije ponavljale. Seveda, če se z lepa Hrvatje ne morejo ogreti za jezik in umetnost Arpadovih potomcev, tedaj je treba sile.

Dne 8. zvečer bila je vzlic vsem tem naredbam velika demonstracija pred gledališčem. Razlegali so se kliči: „Živila Hrvatska! Pereat Pejačević!“ Potem se je pa začel demonstrativni bombardement na gledališko poslopje z gnjilimi jajci, svežimi paradajzi in kamenjem. Pobili so stekla voz, ki so čakali obiskovalce gledališča. Vojaški poveljnik je dal s silo ljudij razgnati in bilo je 60 oseb ranjenih, mej njimi nekateri težko. Mej ranjenci je več dijakov, ki so se udeležili demonstracije.

Tako je tekla kri in odgovornost za to zadene tiste, ki proti volji prebivalstva hočejo na Hrvatskem razširjati madžarsko kulturo. Vspeha z madžarskimi predstavami tako niso mnogo dosegli. Predstave so se udeležili skoro sami židje, kateri so tudi delali na to, da se povabi madžarsko gledališko družbo.

Ta dogodek daje dosti misliti. Splošno so že Hrvatje mislili, da je zanje jezikovno vprašanje že rešeno, sedaj pa vidimo, da pod grofom Khuenom Hedervaryjem zopet sili na dan. Nekaj časa so Hrvatje nekako ravnodušno opazovali, kako so delali pot madjarščini na Hrvatsko, a dogodek v Oseku jih je pa razburil in spoznali so, da ni šala, temveč se sistematično na to deluje, da bi Hrvatje tudi v narodnem oziru podjarmili Madžari. Namen se pač ne bode dosegel.

Postopanje židov je pa vzbudilo mej prebivalstvom veliko ogorčenost. Če bodo tako postopali, potem naj se ne čudijo, če se tudi na Hrvatskem začne pojavljati protisemitizem, kar jim gotovo ne bode v korist.

Hrvatje v Oseku so jasno pokazali, da se bodo upirali temu, da bi gospodarila madjarščina na njih zemlji. Nadejamo se, da so jih razumeli tisti gospodje v Zagrebu in v Budimpešti, ki bi radi tudi na Hrvatsko razširili velikomadžarske ideje. Če pa niso razumeli tega prvega glasu, pa utegne priti še do resnejših dogodkov in odgovornost za vse posledice bode jih zadevala.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Chlumeckega volilna reforma. Chlumecky ima svoj načrt volilne reforme. 65 poslancev bi se volilo po občni volilni pravici. V sedanjih kurijah

pa ostane število poslancev nepremenjeno. Nekaj družega se hoče Chlumecky. Petakarje bi rad vsaj v nekaterih deželah pripravil ob volilno pravico. On hoče to doseči s pomočjo deželnih zborov. Tem bi se naj namreč prepustilo, da naj določujejo cenzus za dosedanje volilne skupine tudi za državni zbor. Tisti deželni zbori, kjer imajo nemški liberalci večino, bi pač takoj volilni cenzus povišali zopet na 10 gld. Chlumecky morda računa s tem, da bi se za tak načrt volilne reforme morda dali pridobiti deželni avtonomisti, ki želé razširjenje delokroga deželnih zborov. Tu se pač moti. Posebno Mladočehi se mu ne bodo usedli na limanice. O Poljakih pa tudi ni verjetno, da bi bili za to, da se sedanja volilna pravica skrči. Novi vodja zjedinjene levice pač ne bode imel v tem oziru večje sreče, kakor jo je imel Plener, ki je hotel z davčnim zakonom ravno to doseči.

Pastirski list nadškofa Samasse. Nadškof Samassa je izdal pastirski list, v katerem razlaga, kako naj postopajo katoličani proti cerkvenopolitičnim zakonom. V njem navaja razne predpise, odločbe papežev in kongregacij, po katerih se imata ženin in nevesta poprej civilno poročiti, kakor cerkveno, ako to zahtevajo zakoni. Verniki torej brez pomisleka ubogajo državne zakone, a ti zakoni pa cerkvenega prava ne razveljavijo. Zato pa morata ženin in nevesta gledati, da se za civilno poroko potem prej ko mogoče cerkveno poročita. Duhovščini škof priporoča, da si z neomadeževanim življenjem pridobi ljubezen in zaupanje vernikov, da jih bode lažje k temu pripravila, da se tudi cerkveno poroče. Najbrž tudi drugi škofje izdado pastirske liste v enakem pomirljivem duhu. Tako vlada ne bode imela težav z izvedenjem cerkvenopolitičnih zakonov.

Rusija in Bolgarija. Po poročilih iz Sredca, sestavlja bolgarska deputacija poročilo o svoji misiji v Peterburgu. Poročilo se bode deloma objavilo. V tem poročilu se bode omenilo, da Rusija pač ne misli priznati vladanja kneza Ferdinanda, a je hoče trpeti, ako prestopi princ Boris v pravoslavje. — Po tem takem bi Koburžan vendar nikdar ne bil priznan bolgarski knez, česar on želi.

Kandidaturo grškega princa Jurija. Grški princ Jurij se je izrazil, da bi on ne prevzel kan-

Listek.

Zakaj ga ni?

(Novelica.)

Najprijetnejše dijaške počitnice so one po srečno prestani maturi, ako dijak nima skrbi, kako bode nadaljeval prosto izvoljene nauke. Ako se pa mora boriti s svojimi roditelji zaradi svojega prihodnjega stanu in ne ve, od kod bi dobil pomočkov za željene študije, tedaj so te počitnice bolj mučne, kakor vesele.

To je skušil tudi Zorétov France iz Jasena. Prebil je maturo z odličnim uspehom, ter se odločil za pravniški stan. Ko je pa prišel v Jasen na počitnice, ni ga oče vprašal niti kako je preстал maturo, niti kam se misli zdaj obrniti, temuč vprašal ga je le, je-li že vložil prošnjo za vzprejem v semenišče, in kdaj bode treba iti „noter“. France je pohlevno odgovoril, da ne čuti v sebi poklica za duhovski stan, zato da ne misli iti v semenišče, ampak na vseučilišče, kjer bi se učil za sodniški stan.

Hej, kako je vzrasel oče Zore! Malo da ni v lasih skočil prestrašenemu sinu. Krik in vika čula

sta se dalječ po vasi, mati pa je tarnala in jokala se, kakor bi ji bil sin na smrtni postelji.

To je bil začetek počitnic in taki prizori so se ponavljali skoro dan za dnevom, ali France je ostal stanovit in to tudi tedaj, ko je prišel gospod župnik roditeljem na pomoč. Slednjič se je mati potolažila in oče se je udal, ali povedal je sinu naj odločneje, da več ne more zanj trositi, kakor je trosil doslej. Ako more s tem izhajati, naj gre, kamor ga je volja, sicer naj si pa stvar še jedenkrat dobro premisli.

Malo je sicer bilo, kar mu je oče obetal, vendar se je France odločil, da pojde na Dunaj, tudi ko bi stradati moral.

* * *

Lepšega dekleta pač ni bilo v treh farah, kakor je bila sedemnajstletna Belajeva Manica v Jasenu. Njena nežna rast, njen okrogli beli obrazek z ljubkimi kotanjicami in kodrastimi lasci in milina njenega pogleda — kdo bi jih mogel motriti ravnodušno in hladno? In kdo bi zameril Francetu, ako so mu oči uhajale za krasno Manico? A Manica? Dasi skromna in tiha, ipak se ni ogibala Francetu in pogovora z njim.

Počitnice so pretekla in France odpravljaj se je na Dunaj. Dan pred odhodom šel se je posloviti tudi k Maničinim roditeljem. Sreča je nanesla, da je bila Manica sama doma.

„Manica, jutri pojdem“ — nagovori jo France,

„Kam pa?“

„Na Dunaj.“

„Torej res ne greš v semenišče?“

„Ne grem, Manica.“

„Dunaj je lepo mesto, pravijo. Leško boš pozabil na dom, prijatelje in — na nas.“

„Ako tudi na vse pozabim, na Te ne bodem.“

„To ni lepo, France, da se norčuješ z mano.“

„Ne norčujem se. Ali bodeš Ti name pozabila?“

„To Ti bode pač malo mar, naj pozabim ali ne.“

„Manica, tako mi ne smeš govoriti!“

S temi besedami jo iznenada objame in poljubi. Manica se je sicer branila, ali kdo ve, je-li bila njena bramba resna ali ne.

„France, tako pa ne smeš, povem Ti!“

„To ti je kazen, ker si rekla, da ne bodem mislil naté.“

Daljnjí dvogovor pretrgala je Maničina mati stopivši v sobo. France se je kmalu poslovil od

didature za bolgarski prestol, če bi se mu tudi ponudila. Sicer pa princa tudi Rusija ne priznala, ker se trdno drži berlinske pogodbe. Po duhu te pogodbe bi pa sin kaknega evropskega vladarja ne more postati bolgarski knez. Iz jednakega vzroka ob svojem času ni vzprejel izvolitve danski princ Valdemar, kajti vedel je, da ga ne bi priznale velevlasti. Sicer bi pa Bolgari najbrž ne bili posebno navdušeni za grškega princa, ker z Grki niso v prijateljstvu.

Ljudstvo in klerikalci

(Dopis.)

Iz Idrije, dne 8. avgusta.

I.

Dolgo je že temu, odkar se nismo oglašili v tem zmislu, kakor danes. Nasprotnikom svojim smo opetevano dokazali, ne da bi nam bili mogli le-ti količkaj ugovarjati, da so obrekovalci, denuncijanti, sleparji nevednega ljudstva. Nam je zadoščalo; nismo se več hoteli pečati z ljudmi tako podlih lastnostij. Ukrenili smo molčati, dokler nam bode količkaj možno. Imeli smo že večkrat povod, da bi se bili oglašili in razjasnili delovanje naših klerikalcev in njihovih pristašev, ko so hoteli uničiti naša društva, prognati in, če bi bilo možno, pred porotnike postaviti naše delovatelje. Toda svetu nismo hoteli razjasniti teh odnošajev, ker smo si mislili: pomena zavj nimajo, nam pa ne škodujejo, ker naše ljudstvo je zavedno dovolj, da čitajoče glasila obeh krajskih strank lahko razsojuje samostojno domače dogodke in ve, da podla sredstva ne morejo nikdar doseči blagega namena in trajnega uspeha. Naše ljudstvo se morda trenutno preslepi, začasno zavede k nerazsodnosti, se mu vtepe v glavo s svetimi in svetnimi pripomočki za hip napačne, nezdrave pojme, se mu s silo zabrani delovanje po njegovih nazorih in njegovem prepričanju, — toda za trajno spreminiti njegovega mišljenja, katero izvira iz objektivne sodbe, nikakor ne morejo najspretnješi slepilci.

In v svesti si, da so pri nas razmere po večini take, smo molčali. Da, še več! Podobni smo bili deloma ljubljanskim narodnim kompromitentom: hoteli smo napraviti skupno torišče, na katerem bi mogli složno delovati vsi, ki hočemo dobro ljudstvu, deželi in narodu. Tukaj, mislili smo si, dosežemo složnost, saj smo tolikrat slišali na „katoliških“ shodih, da klerikalci hočejo ljudstvu dobro, da so klerikalci „ljudska (!) stranka“. Toda varali smo se optimisti, prav so imeli pesimisti, kateri so nam trdili: „Slepi ste vi, da sleparjev ne vidite!“

Tako sledeč lepemu vzgledu raznih „katoliških“ društev na Gorenjskem in Dolenjskem, smo ustanovili nekaterniki tudi pri nas politično društvo. Hoteli smo podati skupno podlago delovanju, ker smo vedeli, da bi sicer prišlo za nami strankarsko društvo, ki bi razpor in neslogo mej nami takoj še povečalo, kajti o sodelovanju narodnjakov

obeh, ker je imel še drugih poti. Drugo jutro je odpotoval.

* * *

Manica je bila jedini živi otrok svojih roditeljev. Roditelji so jo radi imeli, kakor zenico svojega očesa, skoro še rajši pa jo je imel njen ujec, bogati župnik sosedne župe. Ko je z dvanajstimi leti končala ljudsko šolo, dal jo je na svoje stroške tri leta v mestno dekliško šolo, kjer se je tudi v ženskih ročnih delih dobro izurila. Daljnjo njeno vzgojo hotel je sam voditi, ter jo je vzel k sebi. Pol leta pozneje je pa umrl, zapustivši ji pet tisoč goldinarjev. Zdaj se je vrnila k roditeljem, ter jim bila s svojo pridnostjo in s svojim ponašanjem v polporo in ponos. Ali dolgo niso uživali tega ponosa. Dva meseca po Francetovem odhodu na Dunaj umrla je mati in tri mesece pozneje pokopali so še očeta.

Manica je ostala sama, ter se preselila k teti Marjeti v pol ure od Jasena oddaljeno vasico Smrekovec. Za varuha je Manici sodišče postavilo Vehovca, ošabnega in lakomnega župana jasenskega, ter iz dohodkov njene dedščine po ujcu in očetu določilo znesek, kateri se je smel vsako leto zanjo potrositi. Dobivala je sicer, kar ji je bilo določeno, a potrosila ni vsega, ker je bila štedljiva, in ker si je tudi sama nekoliko zaslužila s svojim ročnim delom.

(Konec prih.)

bi ničesar ne hotelo vedeti. Društvo se je snovalo na tihem; samo nekatere osebe v mestu in glavne osebe na kmetih so vedele o tem. Poprašuje se pa, zakaj? Misleč človek razvidi to takoj, a nekaternikom moramo vendar-le vzrok razjasniti. — Po mnenju tistih, kateri so misel izprožili, bila je stvar nujna. Ako bi se bilo sklicavalo radi tega velike shode, bila bi se stvar vsled običajnega razpravljanja o potrebi in nujnosti zavlekla in morda celo pokopala, ker nepoklicani „prijatelji“ ljudstva bi jej bili nasprotovali z vsemi možnimi sredstvi, ne izključivši denunciacije. Tako bi se bila zasejala koj v začetku nesloga in — društva ne bi bilo. Toda izprožitelj ideje so bili prepričani o neizogibni potrebi društva, zato niso hoteli dopustiti, da bi bilo že a priori uničeno. Vedeli so, da se utegne kdo izpodtikati, saj vsem ni možno ustreči; mislili so si pa: sestavimo kolikor možno dobra in popolna pravila, predložimo jih vladi, in ko bodo potrjena, imel bode vsakdo na ustavnem shodu pravico izraziti svoje mnenje o njih; ako bode torej potreba, skliče se takoj izredni občni zbor in pravila se prenaré — pa mirna Bosna!

Rečeno — storjeno! Pravila je vlada ob novem letu potrdila in 6. januarja se je že sklical osnovni shod. Nanj se je povabilo osebno le toliko mož, kolikor jih je bilo za ustanovitev društva neizogibno. Da bi pa bili vsi obveščeni, poslalo se je vabilo na ustanovni shod „Slovenskemu Narodu“ in „Slovincu“. Zadnji je priobčil vabilo brez komentarja. In to, kakor tudi pisma, katera so se menjala mej ljubljanskim semeniščem in idrijskimi klerikalci, so dali zadnjim migljaj: nikar zraven, ker mej osnovatelji so tudi nekateri narodnjaki! Tako se je tudi zgodilo: klerikalcev ni bilo zraven in politično društvo „Jednakopravnost“ se je ustanovilo brez njih. Zato so to društvo iz prva le v Idriji napadali, črnili, opravljali, obrekovali in denuncirali, češ, da je prekucuško društvo. Ko je pa sedaj nastopilo na javnem shodu, napadati so je začeli tudi javno, seveda v „Slovincu“. Tako piše „Sl.“ od prošlega torika, da se je priredil v Idriji javen shod „pod varstvom političnega društva „Jednakopravnost“, ustanovljenega v prid in blagor idrijskih koruzarjev...“ Uredništvo Vašega lista je na to že na kratko odgovorilo, a navedeni stavek in kar je z njim v dotiki, je prevelikega pomena, da bi mi „koruzarji“ molčali. Dovolite nam torej, gospod urednik, da stvar nekoliko razjasnimo in pokažemo klerikalne „prijatelje“ ljudstva v pravi luči, v kakeršni se svetijo pri nas in drugod.

XI. veliki koncert „Slov. pevskega društva v Ptuj“.

(Konec.)

Mej posameznimi pevsкими točkami svirala je polnoštevilna ptujška godba pod vodstvom svojega kapelnika Schmeiserja jako točno različne komade. Ves koncert trajal je 2 1/2 ure in vsi udeleženci zapustili smo gostoljubi minoritski samostan vzradoščeni in vzneseeni. Iz ust marsikaterega poslušalca, ki je bil pri našem koncertu prvokrat navzoč, je bilo slišati le izraze občudovanja in presenečenja. Odboru in njegovim udom se je od mnogih strani čestitalo in izrekalo popolno priznanje. V obče se sodi, da so koncerti „Slov. pevskega društva v Ptuj“ postali občinstvu potreba, ne samo radi tega, da se sestane vsako leto ob določenem času v tem ali onim mestu, ampak tudi zavoljo tega, da se našim nasprotnikom vsili in vcepi spoštovanje do našega jezika, do našega milega petja in naše krasne glasbe; kajti tudi na tak način prodiramo in napredujemo včasih še celo bolj, kakor s politično borbo.

Po končanem koncertu se je napolnil velik del občinstva v prostore „Narodnega doma“, kjer je bila na vrtu in v notranjih prostorih prosta zabava. Napivalo se je udeležencem, zlasti ljubljanskemu „Slavecu“ in omeniti moramo znamenito napitnico znane gdé. A. St., ki s svojo sestro M. sploh veliko stori za razvoj slovenskega petja in kateri imata že zdaj trajne zasluge za narodno stvar v ormoškem in ptujskem okraju. Dal Bog Slovincem več tako gorečih domoljubkinj in nadobudnih umetnic na glasbenem polji, ki bi svoje narodno in stanovsko poslanje tako vneto, požrtvovalno in vestno vršile kakor ti dve sestrici! — Nikakor pa tudi ne smemo zabiti dobroznane rodbine Flisove, ki je bila letos, kakor tudi prejšnja leta, vsikdar častno zastopana pri koncertih tega društva in k se še nikdar ni vstrašila neumornega truda in daljnega potu, samo da je pomogla častno in slavno ime tega društva širiti. Slava ji!

Vsa slavnost se je vršila v tako izbornem redu, koncert s tako sijajnim uspehom, da je bilo občinstvo povsem zadovoljno in da smo le jako obžalovali, da nam je ploha, ki se je okoli polnoči hi-

poma vlila, pokazila prosto zabavo pod milim nebom.

Vsem čestitim gdč. pevcam in gg. pevcam, kakor tudi vsem drugim udeležencem, vsem članom društva in prijateljem slovenskega petja kličemo, končajé ta spis: na veselo svidenje prihodnje leto ob bistri Savi v Brežicah!

Došlo je 16 telegramov in sicer so brzojavili: Fr. Celestin iz Zagreba; „Zora“ iz Karlovca; obitelj Planinčeva iz Divače; Slovenci z Zidanega mosta; Mozirčani; rodbina Pajkova iz Solkana; Rosa Klemenčič iz Ljubljane; notar Kačič iz Šoštanja; P. Završnik iz Ljubljane; dr. Ploj z Dunaja; Hrvati iz Slatine; V. in dr. S. Hrašovec iz Grosuplja; Karol in Olga Pleiweis iz Kranja; Sedlaček iz Gradca; dr. Ipavc iz Št. Jurja ob južni železnici in Cmešek, Natek, Kuralt in Vrenko iz Gradca.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. avgusta.

— (Potovanje na češko narodopisno razstavo v Pragi.) Neizbrisni so ostali spomini vsem tistim, ki so pred dobrimi desetimi leti skupno s brati Hrvati potovali v zlato mater Prago, da si ogledajo češko narodno divadlo in ostale češke znamenitosti v Pragi. Ne da se popisati, kaj smo vse videli in koliko si je vsak s tem pridobil. Kakor smo takrat z brati Hrvati skupno potovali, tako tudi letos pojdemo združeni s Hrvati v Prago. Ljubljanski odbor storil je potrebne korake v ta namen, stopil je v dogovor z rodoljubi v Zagrebu. Bratje Hrvatje pridružili se nam bodo v Zidanem mostu, odkoder bomo skupno potovali. Pričakovati je torej res obilne udeležbe, ker je samo ob sebi umevno, da ne zamudi nikdo toli ugodne prilike, kakor se mu zdaj ponuja. Vozna cena 19 glđ. do Prage in nazaj je toli majhna, da to svotico lahko vsak utrpi. Rodoljubi naj bi se torej podvzali z oglašili, ker je odboru radi vlaka treba zvedeti pravočasno vsaj približno število udeležencev.

— (Stavbinska delavnost.) Popravljalna dela na dež. hiši, kjer je bila doslej dež. vlada, so se že začela. Končana morajo biti do 1. oktobra, ker se bodo tačas v dež. hišo preselila dotlej v novi bolnici nastanjeni dež. uradi. — Včeraj popoldne je posebna komisija natančno preiskala strop v gledališči in konstatovala, da ni bil od potresa kar nič poškodovan. Zidarska dela, potrebna vsled potresa, so v gledališči že vsa končana in delajo tam samo še slikarji.

— (Nižja gimnazija v Ljubljani.) Katero dosedanji prostori v licealnem poslopju so bili že pred potresom jako nedostatni, se bode začasno preselila v Waldherrjevo hišo v Bethovnovih ulicah. Poprave v licealnem poslopju se vrše marljivo, da bode do početka šolskega leta prostora za državni višji gimnaziji, ki ostaneta še v poslopju, dokler se ne zgradi novo gimnazijsko poslopje.

— (Ljubljanska št. Peterska moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) bodeda priredili dne 1. septembra večjo veselico v korist družbe. Na to naj bi se blagovolila ozirati druga narodna društva, ki morda nameravajo prirediti kako zabavo.

— (Pevsko društvo „Slavec“) se udeleži korporativno z društveno zastavo slavnosti blagoslovljena zastave „Bralnega društva“ na Bledu, dne 15. t. m.

— (Klub slov. kolesarjev „Ljubljana“) sme mej svoje najlepše izlete šteti izlet v Idrijo, kate-rega je priredil, da pozdravi svojo tamošnjo novo ustanovljeno filijalo. Pri vходу v Idrijo je goste pričakovalo nebrojno občinstvo, na čelu mu idrijske dame, v katerih imenu je gospica Lapajnetova došle pozdravila ter podarila prvaku slov. kolesarjev g. Zmagoslavju Bohincu krasen šopek. Ko se je g. Bohinc zahvalil ter je g. Drag. Lapajne v imenu idrijskih kolesarjev pozdravil goste, priredili so skupno s kolesarji iz Idrije, Vrhnike in Vipave „corso“ okrog mesta, pri katerem so kolesarje iz vseh oken obsipali s cveticami. Po kratkem odmoru izleteli so kolesarji v bližnjo Spodnjo Idrijo, kjer je imelo tamošnje bralno društvo pod vodstvom neumornega g. nadučitelja Punčuhna veselico. Zvečer je bil „nastop“ pri „črnem orlu“ kjer je čitalnica priredila prav prijeten večer s petjem, godbo in plesom. Idrijski kolesarji so se pokazali prav spretni vozače.

— (Glas iz občinstva.) Časih se je reklo „Kdor gre po svetu, vé kaj povedati“, danes pa se mora reči „Kdor se po dolenjski železnici vozi, vé še več povedati“. To potrdijo lahko nedeljski izletniki iz Ljubljane v Št. Vid pri Zatičini. Iz Ljubljane do Grosuplja šlo je prav dobro, bili smo ve-

činoma v večjih skupinah dobre volje, ne vedoč, kakšna usoda nas čaka na Grosupljem. Ni bilo dosti, da smo tam kot potovalci na „glavni prog“ morali v gostih trumah ostaviti vlak, ki je peljal naprej malo peščico kočevskih romarjev in da smo morali čakati pod razbeljeno verando. Čakale so nas še vse hujše reči. Morali smo v hermetično zaprt voz, ki so ga menda nalašč za nas greli par dni na solncu. Neki hudomušnež je celo trdil, da je v tem vozu ravno pred našim dohodom grosupeljski pek spekel zadnjo peko. Bodisi kakorkoli, resnica je, da je le sreča, da ni nikogar zadela kap, ko se je moral voziti v neprezračnem, z uprav senegalsko temperaturo napolnjenem vozu. Skrajni čas bi bil, da se kaj stori za udobnost pasažirjev na „glavni prog“, ker pri takih nedostatkah si bode vsakdo pač dvakrat premislil, predno gre na izlet z dolenskega železnice. Trpi pa pri tacih razmerah le promet železnice.

— (Okrajna bolniška blagajna) poslovala bode 16. t. m. zopet v svojih prejšnjih prostorih v Gosposki ulici št. 12 v hiši banke „Slavije“.

— (Izgred.) Janez Jeran, Janez Frakelj in Janez Trtnik, vsi trije delavci v tovarni za lep, pijančevali so včeraj v raznih gostilnah ter, precej vinjeni, popoldne šli skozi Sv. Martina cesto. Ko zapazijo na neki zgradbi nekoliko laških zidarjev, prično jih brez povoda s kamenjem bombardirati. Lahki so se deloma poskrili, drugi pa poklicali tovariše pri sosednji zgradbi na pomoč, katerim se je posrečilo, napadalce po kratki bitki pregnati. Mestna policija, ki je mej tem prihitela na lice mesta, aretovala je Frakelja, Jerana in Trtnika ter je zaradi javne nasilnosti izročila deželnemu sodišču.

— (Ustanove.) Za leto 1895. so razpisane od umrlega barona Wurzbach-a napravljene „cesarice Elizabete“ ustanove za invalide, in sicer: a) tri ustanove po 60 gld. za Ljubljance, b) tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Kamnika, iz Jariš ali s Homca in c) tri ustanove po 30 gld. za rojake iz Venterjevca v občini Šmartinski pri Litiji. Te ustanove oddaja gospod baron Alfons Wurzbach, in sicer one za Ljubljance po nasvetu kranjskega deželnega odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Homčane po nasvetu županstva v Kamniku in ustanove za Venterjevčane po nasvetu županstva Šmartinske občine. Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni vojaški invalidi iz imenovanih občin ali krajev od stražmojstra ali narednika nazaj, ki so lepega vedenja in vsled v vojni dobljenih ran nezmožni, da bi se sami mogli preživiti. Ako bi se za omenjene ustanove ne oglasilo zadostno število vojaških invalidov z navedenimi lastnostmi, tedaj imajo pravico do njih tudi drugi reveži spodobnega vedenja iz imenovanih krajev, ki se zaradi bolehavosti in starosti ne morejo sami preživiti. V obeh slučajih dokazati je s posebnimi občinskimi, po c. kr. političnem oblastvu potrjenimi spričevali neomadeževanost prosilcev. Dotične prošnje vložé naj prosilci iz Ljubljane pri Ljubljanskem mestnem magistratu, drugi prošnjiki pa vsak pri županstvu svoje občine do dné 15. septembra 1895. l.

— (Bralno društvo na Bledu) praznuje prihodnji četrtek na Velikega Šmarna dan praznik blagoslovljenja društvene zastave s sv. mašo, tombolo, koncertom in veselico. Čujemo, da se odbor močno trudi, da bi omenjena slavnost bila čim veličastnejša. Obrnilo se je društvo tudi do vseh sosednjih bralnih, pevskih društev in čitalnic, da bi se tega praznika udeležile in kolikor toliko k ugodnejšemu uspehu pripomogle. Mej drugimi bila je s prav prijaznim pismom povabljena tudi Ljubljanska čitalnica. Zategadelj in pa ker je bralno društvo slovensko v rajskem Bledu velike pomembe za ondotni narodni razvoj, dalje, ker ima slavnost tudi deloma dobrodelni namen, pozivlje odbor narodne čitalnice ljubljanske društvenike, da se te veselice v lepem številu udeležijo ter s svojo navzočnostjo pripomorejo kaj k ugodnemu uspehu.

— (Škofjeloška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi v proslavo svojih zavetnikov veselico v četrtek 15. t. m. v prostorih g. V. Šušnika „Na Štemarjih“. Prijazno sodelovanje so obljubili: sl. tamburaško društvo ljubljanskega „Sokola“, sl. kvartet društva „Ljubljana“ in sl. bralno društvo v Škofji Loki. Slavnostni govor ima vč. g. * * * iz Ljubljane. Natančnejši vspeled dobi se na dan veselice pri blagajnici. Pričetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 30 kr., za družino treh oseb 80 kr. Oziraje se na preblagi namen podružnice so preplačila dobro došla. Ob ugodnem vremenu vrši se veselica na vrtu, ob neugodnem pa v notranjih prostorih.

— (Poročil) se je g. Ferdo Wigele, učitelj v Staremtrgu z gđ. Marijo Vilarjevo iz Poduha. — Čestitamo!

— (Osobne vesti) Tehničnim voditeljem komisije za preganjanje trtne uši na Kranjskem je imenovan namestu pokojnega g. K. Reichla enolog in pomolog g. Bohuslav Skalicky iz Kraljevega Gradca na Češkem.

— (Centralna posojilnica slovenska) v Krškem razglasa: 1.) Pri ustanovnem občnem zboru so bile zastopane sledeče posojilnice: Brežice, Cerklje (I.) Fram, Idrija, Ilirska Bistrica (I.), Krško, Mokronog, Nabrežina, Marija snežna, Ormož, Rojan, Slap pri Vipavi, Št. Jarnej, Žužemberk. 2.) Načelstvo je določilo 5 gld. pristopnine, 4 1/4 % obrestne mere za hranilne vloge, 4 1/4 % za posojila. 3.) Zadruga je pristopila k „Zvezi slovenskih posojilnic“ v Celju in k čerkovnemu ter kliringovemu oddelku c. kr. poštne hranilnice. 4.) Z gotovino zadruga ne bode razpolagala; svoje novce bode imela v c. kr. poštni hranilnici, od koder jih bode razpošiljala posojilnicam. Sprejemala in oddajala bode denar le po potu c. kr. poštne hranilnice. Nadaljna pojasnila daje načelstvo.

— (Popravek.) K shodu v Idriji nam je došlo pojasnilo, da zabavnega večera „Pri črnem orlu“ ni priredilo „del. bralno društvo“, ampak, kakor shod, polit. društvo „Jednakopravnost“.

— (Učiteljsko društvo za postojnski okraj.) Iz postojnskega okraja se nam piše: Dne 6. avgusta bil je občni zbor učiteljskega društva za naš okraj in sicer na prijaznem Razdrtem. Ob 10. uri zbrali smo se v lepo okičeni šolski dvorani. Gosp. predsednik nas je zaradi sklepčnosti preštel ter naštel 12, ter priznal, da smo vender sklepčni. Učitelje ni bilo ni jedne. Gospice kolegine! kdaj se že boste zanimale tudi za to prepotrebno društvo. Naše društvo ima vrh šolskih namenov tudi prelep namen, umrlim tovarišem društvenikom postavljati spominke. Postavili smo v kratki dobi že tri. Li mislite, gospice kolegine, da boste večno na tem sebičnem svetu? Podpirajte naše društvo, ki se poteguje ne le zase, temveč za ves stan. Pristopite vse! — Po kratkem pozdravu g. predsednika Zarnika nastopila sta referenta gg. Kalan in Hrovat. Prvi nam je poročal o sadjarstvu, drugi o razlaganju zemljepisja z ozirom na Fettičev zemljevid. Oba sta nalogo svojo pohvalno rešila. Potem se je vzprejelo več umestnih predlogov, in volil odbor. V odboru so ostali vsi dosedanji odborniki. Pri skupnem obedu, katerega nam je prav ukusno pripravila udova poslanca Kavčiča, obiskalo nas je 12 primorskih učiteljev. Došel nam je tudi pozdrav od tovarišev vojakov, kateri nas je posebno razveselil. Učitelj ne zabi učitelja, tudi če ima vojaško suktno začasno na sebi. Ves popoldan smo v prijetni družbi kramljali, potem pa se poslovili z odkritosrčnim z Bogom!

— (Nesreča.) Kmetki sin Janez Macele iz Topolovega vrha je ravnal tako neprevidno z nabito pištolo, da se je sprožila in mu je krogla običala v prsih. Prevedli so ga v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo, kjer pa je kmalu potem umrl.

— (Nesreča na Črni prsti) Piše se nam: Spreved ponesrečenega Franca Goričnika se je vršil še isti dan ko so ga bili prinesli z gora, iz domače hiše v mrtvašnico ob 6. uri zvečer ob ogromni vdeležbi občinstva. Nosili so ga oni, ki so ga prinesli s Črne prsti, v isti obleki. Drugi dan ob 6. uri zjutraj je bil zadnji žalostni spreved, pri katerem so zapeli domači pevci prav ganljivo dve žalostinki. Mimo drugih vencev omeniti moramo krasen venec radovljiške podružnice slovenskega planinskega društva ter venec iz planink rodbine Thiermann. Ta nesreča je za rodbino Goričnik zelo hud udarec, osobito ker se je obetala ponesrečencu zbog njegovih zmožnostij in prikupljivega vedenja prav lepa bodočnost ter ker je zgubila rodbina pred nekoliko leti najstarejšega sina, ko je dovršil istotako peto šolo. Čuditi se moramo tem bolj blagemu srcu očetovemu, ki je prišedši iz večdnevnega trudapolnega potovanja, ko je čul, da se pogreša njegov sin, pač takoj slutiti vso svojo nesrečo, a premagal svojo bolest ter hitel gasit — ko je isti čas začelo zvoniti plat zvona — v jedno uro oddaljeno vas Laški rovt ter tam vztrajal več ur. Ne zastoj se je rosilo oko vsacega na pokopališču. Akoravno je zahtevala Črna prst svojo žrtev, ni pot na najvišji vrhunec iz Bohinjske Bistrice mimo Orožnove koče nevarna ter je v prav dobrem stanu. Kraj, kjer se je ponesrečil Franc Goričnik, je skoraj pol ure oddaljen od najvišjega vrhunca Črne prsti, namreč proti zahodu proti Četrtri in je sicer na tolminski strani zgoraj vasi Stražiše. Mimo tega kraja pelje, namreč zgoraj po robu samo pot iz Polja v Boh. dolini preko Lisca na Črno prst ter je markirana z belo-rudečo-belo barvo. Te poti se pa vsak turist, ki hoče iti na Črno prst, ki je zaradi krasnega razgleda in obilne flore turistom in botanikom zelo priljubljena, navadno ogne, kajti iz Boh. Bistrice je slovensko planinsko društvo lansko leto napravilo prav dobro pot, ki vodi mimo Orožnove koče, kjer dobi turist vse česar, potrebuje. (Nemški turisti hodijo tudi po poti mimo Mallnerjeve koče).

— (Vipavske vinarske zadruge) občni zbor bode dne 25. avgusta ob 4. uri popoldne v hiši g. Ant. Perhava hš. št. 9. v Vipavi. Dnevni red: 1. Poročilo ravnateljstva; 2. poročilo o letnih računih; 3. poročilo nadzorovalnega odbora o računih; 4. sklepanje o porabi dobička event. določanje vstopnine; 5. Sprememba društvenih pravic; 6. Volitve: a) ravnatelja in drugih členov upraviteljstva; b) nadzorovalnega odbora; c) razsojevalnega odbora; 7. Posamezni nasveti.

— (Vzprejem absolviranih tehnikov za stavbeno in za službo pri strojih.) Pri ces. kr. glavnem ravnateljstvu avstr. drž. železnic in njemu podrejenih ces. kr. železničnih prometnih ravnateljstvih in c. kr. železničnih stavbnih vodstvih se bode namestilo večje število tehničnih uradnikov stavbene stroke in za vzdrževanje železnic, kakor tudi za promet vlakov in za službo v delarnicah. Prosilci za ta mesta morajo dokazati: 1. avstrijsko državljanstvo; 2. da so stari do 35 let; 3. da so čvrstelega zdravja; 4. da znajo nemški in eventuelno drugi deželni jezik; 5. da so neomadeževane preteklosti; 6. da so absolvirali tehnične študije in položili državne ali diplomske izpite na kaki tehnični veliki šoli tuzemstva. Vzprejemalo se bode takoj v definitivni lastnosti in sicer one prosilce, ki so dokazali, da so položili diplomske izpite, s plačo, ki bode znašala začetkoma na leto 700 gld., ostale prosilce pa s plačo letnih 600 gld. za prvi čas službe. S to plačo v zvezi so poleg priboljška za stanovanje, ki je za Dunaj sistemizovan s 300 gl. še postranski dohodki, stavbni in potni pavšal v najmanjšem znesku mesečnih 40 gld. Če služi prosilec 1 1/2, do 2 leti na zadovoljstvo svojih predpostavljanih, potem ima upanje doseči IX. službeni razred z najnižjo plačo 900 gld. s priboljškom za stanovanje, ki je za Dunaj normiran s 400 gld. Avancement v tem službenem razredu za absolvirane tehnike vrši se vsakega 1 1/2 leta po 100 gld. do 1200 gld.; ni pa izključeno, da se doseže tudi preje mesto inženirja s 1300 gld. in priboljškom za stanovanje 500 gld. konkursnim potem po najnovjših rezultatih glede povišanja v službi. Absolvirani tehniki z daljšo tehnično prakso se mogo naravno vzprejeti tudi, če tak slučaj nastopi, z višjo plačo v začetku službe. Prošnje s 50 kr. kolkovane, opremljene z domovnico, krstnim ali rojstnim listom in z dokazili glede absolviranih tehničnih študij se imajo poslati najdalje do 31. avgusta 1895 predsedstvu c. kr. glavnega ravnateljstva avstr. drž. železnic.

— (Celjsko pevsko društvo) priredi v nedeljo dné 18. avgusta izlet na Teharje k Cajhnu. Odhod iz Celja poljubno. Zbirališče pri Cajhnu ob 1 1/4 uri popoldne, kjer bode petje in prosta zabava. Pevske točke izvršuje zbor „Celjskega pevskega društva“. Za slučaj, da je ta dan grdo vreme, priredi se izlet teden pozneje t. j. v nedeljo 25. avgusta t. l.

— (Slovensko društvo „Edinost“ v Gradcu) je imelo dne 3. avgusta svoje drugo zborovanje. Urok temu zborovanju je bil, ker je dosedanji predsednik g. Tomc in štirje odborniki gg. Dimnik, Weis, Hafner in Čigon iz Gradca odpotovali. Volil se je torej nov predsednik in sicer g. Zadnikar. Za nove odbornike so bili voljeni gg. Verbič, Kaplja, Pleml in Strobl in sicer skoraj vsi soglasno. Dosedaj šteje društvo 66 udov, kakor je poročal odstopilvi predsednik g. Tomc. Vender bi se število udov lahko še mnogo pomnožilo, ako bi bili tu bivajoči Slovenci nekoliko unetejši za narodno stvar. Društvo je dobilo sedaj z novim g. predsednikom in z novimi odborniki moči, katere bodo vse storile, da bo društvo dobro napredovalo in da bode „Edinost“ postala zavetišče Slovencev v nemškem Gradcu. Seve, da se to spolni, potrebuje društvo obile pomoči, ne samo v denarjih ampak tudi v knjigah, katerih si še ni moglo dosti nabaviti. Veliko pomoč je dobilo od slavne družbe sv. Cirila in Metoda iz Ljubljane, katera mu je poslala dne 3. julija 20 lepih knjig.

— (Javni shodi na Koroškem.) Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem je priredilo včeraj dva javna shoda; prvi se vršil pri Gartnerju v Št. Jakobu ob cesti pri Celovcu, drugi pri Arzeju v Ličji vasi pri Pokrčah nad Celovcem. Dne 18. t. m. priredi društvo shod pri Podstražiškem na Podstražišči pri Celovcu.

— (Fran grof Coronini) dež. glavar goriški, je bil v soboto voljen soglasno županom občine Št. Peter pri Gorici.

— (Prijatelji rakov in rib v Gorici) so bili zadnji čas kaj veseli, da so dobivali najlepše ribe in rake po primeroma nizki ceni. Zahvaliti se morajo za to goriškim postopacem. Ti so ponoči po vipavskih vodah polovili vse ribe in rake, jih nesli v Gorico in tam prodali. Ko so po vipavski dolini že vse polovili, krenili so na Pivko in prišli do Cerknice, kjer so v jezeru nalovili rib in rakov kar po tri ali štiri koše in jih odnesli v Gorico. Orožniki so se pač trudili, da bi jih ujeli, a ker so se navihani tatovi skrivali po gozdih in le ponoči lovili, jim ni bilo priti na sled.

— (Nov odvetnik) Gospod dr. A. Brumen je otvoril svojo odvetniško pisarno v Ptuj.

— (Shod slovenskih in hrvatskih abiturijentov v Zagrebu) se je sijajno izvršil. V soboto popoldne prišli so slovenski abiturijentje in visokoločli, katerih je bilo vseh skupaj 70, v Zagreb in bili navdušeno vzprejeti. V imeni hrvatskih abiturijentov je došlece pozdravil g. Mašek, v imeni Slovencev sta govorila abiturijent g. Goršič in predsednik „Save“ g. Ravnihar. Čez dan so si gostje v spremstvu hrvatskih abiturijentov ogledali mesto, ob 8. uri zvečer pa je bil komers, pri katerem so se odlikovali slovenski in hrvatski pevci. V nedeljo opoldne je bil skupni obed na Streljani, popoldne sestanek abiturijentov, zvečer pa koncert v „Hrvatskem domu“.

* (Kolerina v Przemyslu) Mej garnizijo v Galiciji se pojavlja že nekaj dni neke vrste kole- rina, ki je precej huda. Vsak dan zboli kakih 60 mož pri vsakem polku. Bolezen se javlja tudi mej civilnim prebivalstvom. Mej garnizijo se ceni število bolnikov na 400 mož.

* (Cela ameriška rodbina je utonila) pri Spaan v Belgiji, ko se je vozila po prekopi Viljebruck. Dozdaj so našli štiri utopljenca. Sodi se, da ni bila nesreča, nego dogovorjen samomor.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Č. gosp. Ivan Cotelj, svečenik v Trziču 30 kron, katere je nabrala gospica Marija Lončar v Seničnem pri Trziču o priliki nove maše č. g. Martina Škerjanca. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Zahvala. G. dr. P. Turner na Dunaji pristopil je ob priliki velikega koncerta „Slov. pevskemu društvu“ kot ustanovnik, ter vplačal ustanovno 25 gld. Prisrčna zahvala mu. Dal Bog, da bi imel mnogo posnemovalcev. — Odbor „Slovenskega pevskega društva“ v Ptuj.

Brzjojavke.

Praga 13. avgusta. Shod odposlancev inozemskih čeških društev je sklenil ustanoviti zavezo teh društev, da bi vsa ta društva v inozemstvu po jednodnem načrtu delovala v korist češkemu narodu.

Praga 13. avgusta. V Trutnovu tik Mauthnerjeve tovarne našli so danes ljudje ugaslo dinamitno bombo. Očitno je, da je nekdo nameraval atentat na tovarno.

Marianske Lazne (Marienbad) 13. avgusta. Policija je zaprla letos otvorjeni Casino des Etrangers, ker je bilo v njem eta- blirano skrivno igrališče, po uzoru montekarl- skem.

Sofija 13. avgusta. Koburžan je dospel sem in bil nenavadno sijajno vzprejet. Zahva- ljujoč se za vzprejem je tožil, da ga inozemsko časopisje na nečuden način napada ter rekel, da mu je veličastni vzprejem zadoščanje za to, da ga je zapadna Evropa krvavo razžalila. V političnih krogih se govori, da pride najbrž na krmilo rusofilske ministerstvo s Cankovom na čelu.

Odesa 13. avgusta. Policija je aretovala 700 socializmov, največ delavcev in dijakov, pa tudi nekaj žensk. Gostilničar Medvedjev, pri katerem so se socialisti shajali, se je obesil. V mestu je to aretovanje obudilo velikansko senzacijo.

Poziv!

Krajni odbor za VII. skupščino „Zaveze“ v Novem mestu prosi vse p. n. odposlance, častite tovariše in tova- rišice, ki se udeležijo VII. skupščine „Zaveze“ v Novem mestu, da naznanijo svojo udeležbo najpozneje do 28. av- gusta podpisaneemu, ter v naznanilu izjavi vsak posameznik, če mu bo treba preskrbeti stanovanje in če se udeleži skupnega obeda. Obed bode v gostilni pri Tučku. Kuvert stane 1 gld. brez pijače, kateri znesek naj se blagovolji naznanilu pridejati. Najprimernejše se pošlje ta forint po pošti nakaznici, na kateri se tudi udeležba naznani. — Kolegi blizu vkup stanujoči jih lahko več vkup to stori. P. n. ude- leženci VII. skupščine bodo ravnali le v svojem interesu, ako se temu pozivu točno odzovejo, odboru pa bodo delo zdato olajšali.

Na veselo in mnogobrojno svidenje dné 4. septembra v Novem mestu!

Smihel pri Novem mestu, dné 3. avgusta 1895.

Ivan Barle, nadučitelj.

Meteorologično poročilo.

Av gust	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
12.	9. zvečer	734.5	21.9° C	sr. jzah.	skoro obl.	
13.	7. zjutraj	736.2	17.1° C	sl. vzhod	del. obl.	1.5
"	2. popol.	735.9	23.7° C	sr. vzhod	del. jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 21.8°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	123	"	25	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	05	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	90	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1073	"	—	"
Kreditne delnice	398	"	75	"
London vista	121	"	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	37 1/2	"
20 mark	11	"	87	"
20 frankov	9	"	68 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	80	"
C. kr. cekini	5	"	72	"

Dne 12. avgusta 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	"	25	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	—	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	168	"	20	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	534	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	30 1/2	"

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš ljub- ljeni soprog, oziroma oče, brat in strijc, gospod

Fran Zevnik

posestnik in stavb. podjetnik

danes ob 5. uri popoldne, po daljši mučni boleznii, v 55. letu svoje dobe, previden s sv. zakramenti za umirajoč, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v torek na pokopališču farne cerkve na Čatežu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v prija- zen spomin in pobožno molitev.

Čatež ob Savi, dné 11. avgusta 1895.

(1044)

Zalujoči ostali.

Zahvala in priporočilo.

Slav p. n. občinstvu naznanjam, da sem se presell s svojo delavnico iz Gradišča št. 8 v lastno hišo

v Kolezijske ulice št. 16

in da izdelujem vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa ter se priporočam za mnogobrojna naročila. Tudi prevzemam popravljanja in jaulčim za dobro in ceneno delo. — Prodajam in kupujem staro vin- sko posodo. — Priporočujoč se i v prihodnje blagonaklo- njenosti slavnega p. n. občinstva, beležim

z velespoštovanjem

Avgust Repič

(1042—1)

sodarski mojster.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

prirejen iz

planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o perabi 56 kr., 12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (819 32)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi omeneni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljub. Ljani na 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovca, Franzensfeste, Ljubno, čes Selsthal v Aussee, Ischi, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Gurib, Steyr, Line, Budejovice, Plauz, Marjine vate, Egor, Karlove vate, Fran- cove vate, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovca, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovca, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.

Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovca, Franzens- feste, čes Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, In- most, Bregio, Gurib, Genevo, Paris, čes Klein Bifling, Steyr, Line, Gmunden, Ischi, Budejovice, Plauz, Marjine vate, Egor, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Raun tega ob nedeljah in prasnkih ob 5. uri 30 min. večer osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljane (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip- aljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Plauz, Budejovic, Solnograda, Linea, Steyra, Parisa, Geneve, Guriba, Bregio, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiča.

Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Plauz, Budejovic, Solnograda, Linea, Steyra, Parisa, Geneve, Guriba, Bregio, Inmosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiča.

Ob 5. uri 35 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Ljubnega, Selsthala.

Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiča.

Ob 9. uri 35 min. večer mešani vlak s Kočevja, Novoga Mesta. Raun tega ob nedeljah in prasnkih ob 10. uri 40 min. večer osebni vlak v Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnika.

Ob 8. uri 05 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Ob 10. uri 10 min. večer " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Prihod v Ljubljane (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " (5—177)

Ob 9. uri 30 min. večer " " (slednji vlak le ob nedeljah in prasnkih.)

Vzprejem takoj mladega spretnega pisarja.

Slovenski stenograf prednost. Plača 30 do 45 gld. po zmognosti.

Dr. Dragotin Treo
odvetnik v Postojni.

Fettengupfska slatina.

Čista in blago delujoča koroška planinska kiselica. Najboljša dijetetična namizna voda

zlasti če se meša z vinom. Prednosti pred mnogimi dru- gimi kiselicami: ne jemlje vinu barve, niti ukusa in ne sili v glavo niti pri največji vročini. — V zalogi pri

Petru Lassnik-u v Ljubljani.

Veliko presenečenje!

Ker nam je došlo naročilo, naj popolnoma razpro- damo našo Dunajsko veliko filijalko, takorekoč podarimo najlepše in najkoristnejše stvari.

Prodajamo 35 komadov za samo gld. 2.— in sicer: Lepo pozlačeno uro, na minuto natančno in točno idoča, za kar se garantuje; 1 prekrasna pozlačena verižica za ure, ki se vsled lepe izdelave le teško more razločevati od pristno zlate; 1 elegantna kravata za gospode, najnovjša fačona; 1 prekrasna igla za kravate s simil-briljantom; 6 komadov finih žepnih robcev; 1 prekrasen častniški portemonnaie iz usnja; 1 prekrasen naprski gumb s simil-briljan- tom, ki je jako dobro imitovan; 1 prekrasen ustnik za smotke; 1 par mehaničnih manjšnih gumbov iz double-zlata; 1 ele- gantna pariška broša za dame; 10 komadov najfinejšega an- gleškega papirja za pisanje; 10 komadov najfinejših angleških zavijkov in vrhu tega prekrasen uporaben predmet kot gratis- priloga. Vseh 35 komadov gld. 2.—. Vsakdo bode priz- nal, da je ura sama več vredna, nego stane vseh 35 koma- dov, in se sploh garantuje za to, da dobro gre. Naj sleharni porabi priliko, ki se mu nudi zdaj in nikoli več potem, in naj naroči, dokler zaloga traja, s c. kr. poštним povzetjem pri

Wiener Grand-Filiale Ch. Jungwirth, Krakov

Dietlstrasse 64/E. (1018—2)

NB. Kar bi komu ne ugajalo, se vzame nazaj.

Št. 26.433. Razpisuje se mesto poštnege odpravnika (ekspedijenta)

pri novem c. kr. poštnege uradu v Zagradcu-Fužinah, v okrajnem glavarstvu Rudolfovo, proti pogodbi in kavciji 200 gld. Letna plača 150 gld, uradni paval 40 gld. in za vsakdanjo pešpošto Zagradec-Fužine-Žužemberk in nazaj 150 gld. Prošnje v teku treh tednov na poštno in brzjojavno vodstvo v Trstu.

Trst, dné 9. avgusta 1895.

Od c. kr. poštnege in brzjojavnege vodstva.

Deželna Rogaška slatina

priporočevana od najimenitnejših medicinskih avtoritet. Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača, zlasti pri epidemijah.

Styria-vrelec, izkušeno zdravilo za obolele prebavne organe.

Razpošilja se po deželnege oskrbništvu vrelca v Rogatcu-Slatini. Glavna zaloga pri Ivanu Lintinger-ju in Mihajlu Kastner-ju v Ljubljani. (350—15)